

בדרבנו של כ"ק מרן אדמו"ר מבוסמזון זצוקלה"ה

פרשת השבוע וישב- חנוכה

שנה יג- פ"ג

גליון 611.0

חסידות

יו"ל ע"י מרכז חסידי בוסמזון בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • רח' רוזין 15 ירושלים

בעין הפרשה

על המתרחש ואנ"ש

שימו על לוח לבכם תאריכים אלו

מלוה מלכה אי"ה בשעה 20:30

הדלקת נרות בבית ברבי

כל ליל חנוכה ב20:00

מוצש"ק שבת חנוכה

מלוה מלכה אחרי הדלקת הרות

מזל טוב

רב חנוך ורדיגר על לידת שתי הנכדות

רב יהושע בוק על לידת הנכדה

רב נחום שטילרמן על אירוסי הנכד

רב משה פלומנבוים על נשואי הנכד

רב הלל אשר על נשואי הבן

ר' נתנאל פיטרמן על לידת הנין

רפואה שלימה - נא להתפלל לרפואת

משה בן הדסה

שמואל בן דבורה

דוד אריה בן רבקה

פינחס דוד בן לאה פראדעל

ראובן אליהו בן דבורה

אלימלך בן רבקה

פסח אליהו בן רבקה לאה

מרדכי משה בן רחל לאה

איתמר אריה בן צבי זהבה

שפרה גיטל בת שרה

בתוך שאר חולי ישראל

שחרית שבת

מרכזי בשעה 8:30

בחד טיש בשעה 9:15

מנין בסניף 10:00

מנחה שבת

מנין ראשון 12:30

15:00

מנין המרכזי 16:10

הבריסקר הרב מציין שאחרי החלום הראשון של יוסף כתוב ויוסיפו עוד שנוא אותו ואילו אחרי החלום השני כתוב ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר, למה רק בחלום השני מוזכר קנאה, והרב מציע שהשבטים היו כולם צדיקים, ולכן חלומות ששיקפו את השליטה הכספית הפוטנציאלית של יוסף על האחים לא גרמו לקנאה, זה רק הרגיז את רגשותיהם, כי בכל פעם שאהבה חסרה, השנאה ממלאת את מקומה, לפי זה עלתה המחשבה שיש הבדל נוסף בין החלומות, בראשון, יוסף עצמו מיוצג בחלום כאלומה המרכזית שהאלומות האחרות משתחוות לה, ואילו בחלום השני, יוסף אינו מצויר כחפץ, כדי להבין למה יש מדרש שלמעשה בחלום השני חלם יוסף שבו נראה יעקב ורחל והשבטים כאנשים, אבל מתוך כבוד לאביו הוא קרא לו שמש, [כבבראשית רבה ויצא פרשה סח] 'ר' פנחס בשם רבי חנין דציפורן אמר שמע קולן של מלאכי השרת אומרים בא השמש בא השמש, אתא שימשא, אתא שימשא, בשעה שאמר יוסף והנה השמש והירח אמר יעקב מי גלה לו ששמי שמש, לאחר מכן קובע יעקב, "אשר גילה ליוסף כי שמי שמש", מחזק את התפיסה הזו שהישות הפיזית של יעקב צוירה בחלום ואולי זה מוסיף מימד נוסף מדוע יעקב לקח את החלום ברצינות רבה, וכפי שמוזכר בברכות שאין חלום בלי שיש בה שטות, לכן, הירח לא היה בהכרח רחל (שכבר לא היתה בחיים) או שהרמז היא כב רש"י שבחלום ראה את בלהה שגידלה אותו, לפי סגנון הבריסקר. הרב זצ"ל, אפשר להבין העובדה שיוסף אינו מתואר בחלום השני, מעידה לא רק על כך שיוסף מרגיש שהוא נעלה עליהם מבחינה רוחנית, אלא שאולי הוא אפילו מעמיד את עצמו בעמדה של אלוקות, גדולה מזה של השמש והירח, כפי שמוזכר בחז"ל לגבי אברהם אבינו שהקב"ה העלהו מעל להשמים והראו את השמים שנאמר 'ויצא אתו החוצה ויאמר הבט נא (השמימה), וספר הכוכבים אם תוכל לספר (בראשית טו), להלן בפרשה האחים שמו את יוסף בבור, רש"י מזכיר דברי הגמרא 'שהבור ריק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, אפשר לשאול האם האחים היו מודעים לסכנה שבתוך הבור, ואם כן, אולי הם אפשרו לשמים לשפוט את יוסף, שאם הנחשים והעקרבים היו הורגים את יוסף היה מוכח שמגיע ליוסף עונש על דיבורו ואם הוא היה שורד זה יוכיח שאין להעניש אותו במוות, אבל אם הם לא ידעו על הנחשים והעקרבים בתחתית הבור, אולי זה היה מסר ליוסף שהוא ישרוד את כל מה שיקרה לו אחר כך כפי שה'ס יגן עליו באותו עת שהיה בבור, בכל מקרה זה מוסיף גם למחשבת חז"ל מובא ברש"י (לה,כג) 'שאשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל הרבים (תהלים ל"ו) מדובר על יוסף למרות, שקשה לכאורה איך מבקש יוסף בסוף הפרשה משר המשקים להזכירו לפני פרעה, שלכאורה מראה חוסר אמונה שה' יכול לעזור לו ללא עזרת שר המשקים, ובמיוחד אם יוסף כבר ראה כשהיה בבור שה' הציל אותו מהנחשים והעקרבים, אלא זה בא ללמד שלמרות שאדם בוטח בה' אם יש אפשרות של השתדלות עליו לנצלו, ובאמת לבסוף הכלי שהשתמש בו הקב"ה להוציא יוסף מן הבור היה שר המשקים.

מכיוון שבשבוע הבא מדליקים נרות חנוכה והמגיד הקדוש מצוריץ זצוקקה"ה זיע"א, שהיארציטי חגגו בי"ט כסלו בביהמ"ד, והוא היה יורשו הרוחני ששל הבעש"ט זצ"ל אומר שכל מה שיהיה בשבוע הבא קשור לקריאת הפרשה אפשר לדרוש שחלומותיו של יוסף נועדו ללמד אותו לימוד של נס חנוכה, קודם כל שהאלומה קמה וגם ניצבה מלמד שהיחיד חיוב קודם להרים את עצמו כדי לאפשר שדברים טובים יקרו, ושאי אפשר לסמוך רק על אחרים, שיעמדו ויעשו הכל עבורו, גם החלום הראשון מתאר העולם הפיזי, והחלום השני מלמד שאדם כזה זוכה בסופו של דבר להכרה מאחרים גם אם הם גדולים יותר ממנו, ולכן יעקב והמהות וכל השבטים מכירים בסופו של דבר שיוסף צדק כשהוכיח אותם, ולא סיכן אותם, אדרבה העלה את עצמו לאפשר חיותם במצרים בדרך כבוד, ובכך עלה לעמדת הבולטות שלו לא רק בתקופתו אלא לנצח שכן הוא אחד משבעת 'ה'רועים,

ה' יתן שנזכה לראות אור חנוכה מעורב עם אורו של בית המקדש ואורו של הגואל כצדק כמו שנגלה בימי החשמונאים..

ליהודים היתה אורה - בימי חנוכה

כן תהיה לנו - בזמנינו אנו.